

Ljudsko štetje in birokracija

Ljudsko štetje 1971 se je dejansko zaključilo. Pristojni občinski uradi sedaj zbirajo podatke, ki jih bodo do konca tega meseca sporočili pokrajinskim uradom za ljudsko štetje in ti jih bodo končno posredovali o srednjem uradu za statistiko v Rimu.

V tržaški pokrajini je popis prebivalstva imel, kot smo pisali, določen politični prizvok, kajti družinski poglavariji, oziroma njihovi namestniki so morali odgovarjati tudi na vprašanje o jezikovni pripadnosti posameznih družinskih članov.

Prva pripomba, ki jo vsak poznavalec razmer mora pri tem napraviti je, kako je mogoče, da je bilo vprašanje o jezikovni pripadnosti postavljeno le na Tržaškem, medtem ko je splošno znano, da žive Slovenci tudi v goriški in videmski pokrajini. Kdor je za to odgovoren, mora pojasniti, zakaj in čemu takšno ravnanje, ki je izrazito diskriminacijsko in žaljivo za celotno našo narodnostno skupnost.

Toda tudi potek ljudskega štetja na Tržaškem je zgovorno pokazal, da so tisti, ki so po službeni dolžnosti bili zadolženi za njegovo izvedbo, poskušali narediti vse, da bi odgovori na vprašanje, ki nas tu najbolj zanima, bili čim bolj izkrivljeni, tako da bi ne odražali dejanskega stanja.

V tržaški občini, kjer je največ Slovencev, popisovalci niso na primer dobili jasnih navodil, kako se morajo ravnati, glede na dejstvo, da lahko pri svojem delu v marsikaterem stanovanju naletijo na Slovence. Mnogokrat — vsaj v začetku — niso imeli pri sebi popisnic v slovenskem jeziku, zaradi česar je prišlo, kot je razumljivo, do neprijetnih scen in tudi nepotrebnih prerekanj. Popisovalci so dalje povečini zatrjevali, da je treba izpolniti v italijanskem jeziku italijanske oblike, kar so slovenski družinski poglavariji upravičeno smatrali za krivico, zlasti glede na to, ker so imeli na razpolago obrazec v slovenskem jeziku. Pristojni urad je očitno zmolčal vsebino brzojavke, ki jo je osrednji statistični urad dne 28. oktobra poslal tržaški občini in ki pojasnjuje, da se obrazci, katere je bil sam dostavil, lahko izpolnijo v slovenskem jeziku. Ker je ta urad izročil slovenske popisnice, ki so bile povsem enake italijanskim, je naravno, da je bilo treba obe smatrati za izvirne in uradne. Tako tolmačenje je med drugim tudi v skladu s členom 5 posebnega statuta londonskega sporazuma, ki zagotavlja pripadnikom slovenske manjšine pravico, da v odnosih z vsemi oblastmi uporabljajo svoj materin jezik.

Homatije, ki so nastale pri izvedbi popisa, so prav gotovo dosegle vrhunec in s tem tudi jasno pokazale svoj izvor ter hkrati vso svojo hoteno izumetničenost, ko je tržaški župan sam prevzel zadevo v svoje roke in

(dalje na 4. strani)

Poskus oblikovanja desničarskega bloka z nacionalističnimi gesli

Zadnja številka desničarskega tednika »Lo Specchio« je objavila dve fotografiji z znane manifestacije istrskih »ezulov« v Rimu. Fotografiji prikazujeta polaganje ven-
Cev pred »oltar domovine« in zborovanje na Campidogliu med govorom predsednika »Zvezze Istranov«, tržaškega advokata Lina Sardosa Albertinija. Fotografiji spremlja krajše besedilo, ki pa je polno težkih fraz in nesmislov. Med drugim je rečeno v njem, da so »Istrani na zboru dolgo razpravljali o načinih, kako braniti italijanstvo »Cone B«, zah-
tevajoč da se uveljavijo načela o samoodločbi narodov, in pozivajoč italijansko vladu, naj zavrne vsakršno popuščanje.«

V člančiču so omenjena tudi pogajanja, ki se baje tajno vodijo med zunanjim ministrom Aldom Morom in »izrednim veleposlanikom« Beograda, ki se že nekaj časa mudi v Rimu in ki vzbujajo zaskrbljenost Istranov. (Njihov namen naj bi bil namreč ta, da se prizna sedanja meja med obema državama v Istri za stalno in dokončno mejo.)

Na straneh našega lista smo že večkrat odgovarjali na takšna izzivanja italijanske desnice in postavili stvari na svoja mesta, odgovoril pa je nanje tudi ostali slovenski in jugoslovanski tisk. Morda bi bilo še najbolj pametno, če se Slovenci na te provokacije sploh ne bi ozirali in nanje ne odgovarjali, če bi šlo namreč samo za to, da hočejo ti »Istrani braniti Cono B kot vzhodna vrata Italije«, kot je pisalo na njihovih napisih na zboro-

vanju v Rimu, in zahtevati »vrnitev« Cone B, ker je seveda popolnoma utopično, če mislijo, da bodo kdaj to dosegli. V tej misli je taka nelogičnost in tako neznanje o političnem položaju v Evropi, pa tudi o sedanjih odnosih med Italijo in Jugoslavijo, da je naravnost nepojmljivo, kako da se morejo najti danes v Trstu in v Italiji ljudje, ki so še tako nevedni in otročji. Če danes spet odgovarjamo na tisto izzivanje in tudi na tisto, ki ga je predstavljalo nedeljsko zborovanje poslanca Agostina Greggia v Trstu, odgovarjamo zato, ker vidimo v tej provokaciji poskus sprožiti novo protislovensko gonjo v vsej italijanski javnosti in zlasti še v javnosti naše dežele Furlanije - Julijske krajine, v znamenju te gonje pa trdneje povezati vso italijansko desnico ne samo v sovrastvu do Slovencev in do sosedne države, ampak in predvsem v vsem nastopanju v italijanski notranji politiki. Gesla o »Coni B« in o obrambi »vzhodnih vrat Italije« naj bi bila samo cement, ki bi utrdil to zavezništvo.

Ni zgolj naključje, da so se znašli na čelu akcije za »vrnitev Cone B« politiki novofašističnega gibanja MSI, tajnik liberalne stranke Malagodi in krščanskodemokratski poslanec Agostino Greggi, kot predstavnik krščansko demokratske desnice, poleg že znanih osebnosti, kot je nekdanji tržaški župan Bartoli, sedaj predstavnik določenih trža-

(Nadaljevanje na 3. strani)

Stane Kavčič o političnem in gospodarskem stanju

Predsednik slovenske republiške vlade Stane Kavčič je imel te dni pogovor z uredniki ljubljanskega »Dela«, v katerem je orisal današnje politično in gospodarsko stanje v Sloveniji in v SFRJ, kot ga on vidi. Iz njegovih odgovorov povzemamo najzanimivejše in najvažnejše odlomke. Kot del slovenskega naroda je namreč tudi naša manjšina življenjsko zainteresirana na političnih in gospodarskih razmerah matičnega naroda.

Na vprašanje časnikarjev, kje so vzroki za to, da dajejo različni forumi različne ocene o gospodarskem položaju v Jugoslaviji, nekateri optimistične, drugi pesimistične, in če ne stoji za takimi različnimi ocenami različni interesi, je predsednik Kavčič odgovoril: »Mislim, da je to drugo. Ne gre le za subjektivno, ampak tudi objektivno različne interese. V Jugoslaviji so velika območja, predeli in deli gospodarstva, ki jim je primarno čim hitreje spreminjati socialno strukturo, odpirati nova delovna mesta in investirati tako z domačim kot tujim kapitalom. In so druga območja, ki bi rada položaj, v katerem so zdaj, čim bolj konsolidirala, stabilizirala v interesu predvsem združenega dela, že zaposlenih. V tem pogledu smo Slovenci na tej strani in zaradi tega hočemo položaj umiriti. Drugi

čutijo druge interese. Tistemu, ki v prvi vrsti računa, da se bo razvijal s krediti, inflacija v določenem smislu bolj ustreza kot onemu, ki se naslanja predvsem na svoje gospodarske vire.« Na pripombo časnikarjev, da gre to dotlej, dokler ga ne vprašamo, kdo bo vračal, je Kavčič odvrnil: »To pa odlagamo.« Vendar bo nekoč treba posojila tudi vrniti? »Prav gotovo!« je odgovoril Kavčič. »Tu pa se odpira tale vidik: ali gledamo samo na tisto, kar je danes, ali tudi na jutri. Če bi lahko vzdržali tako zadolževanje v tujini, ne da bi se postavilo vprašanje, kje je meja in kdaj bomo to vračali, potem bi navsezadnje lahko še precej časa vozili s takim tempom. Če pa se povzpne previsoko in gremo predaleč, se lahko zgodi, da bomo zgrmeli na tla s hudimi in prehudimi posledicami. Je pa še druga pot: ta gibanja počasi zavreti, gospodarstvo »ohladiti«, uravnovežiti, porabo zmanjšati in umiriti.«

Na vprašanje, če je za novo reformo, je Kavčič odgovoril: »Mislim, da se moramo vrniti na načela, izhodišča in cilje reforme. Ali to zdaj imenujemo reafirmacija druge reforme ali začetek tretje, je

(dalje na 2. strani)

RADIO TRST A

♦ NEDELJA, 21. novembra, ob: 8.00 Koledar. 8.05 Slovenski motivi. 8.30 Kmetijska oddaja. 9.00 Sv. maša. 9.45 Glasba za kitaro. 10.45 Za dobro voljo. 11.15 R. Reggiani: »Turi in njegovi godci«. Mladinska zgodba. 11.35 Ringaraja za naše malčke. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Staro in novo v zabavni glasbi predstavlja Naša gospa. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... 13.30 Glasba po željah. 14.45 Glasba iz vsega sveta. 15.45 Miniature koncert. 16.30 Šport in glasba. 17.30 P. Giacometti: »Človek brez pravic«. Drama. RO, režira Kopitarjeva. 19.40 Bednarik: »Pratika«. 20.00 Šport. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Lahka glasba iz naših studiov. 21.00 Naši kraji in ljudje v slovenski umetnosti. 21.20 Semeni plošč. 22.00 Nedelja v športu. 22.10 Sodobna glasba. 22.20 Zabavna glasba.

♦ PONEDELJEK, 22. novembra, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Slovenski motivi. 7.30 Jutranja glasba. 11.40 Radio za šole (za srednje šole). 12.10 Pomenek s poslušavkami. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Disc-time - Beseda o poeziji - Ne vse, toda o vsem. 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. 18.30 Radio za šole (za srednje šole). 18.50 Slavnj dirigenti: Guido Cantelli. 19.25 Odvetnik za vsakogar. 19.35 Glasbeni drobiž. 19.45 Zbor »Giuseppe Peresson«. 20.00 Športna tribuna. 20.35 Pesmi brez ztona. 21.00 Pripovedniki naše dežele: Z. Tavčarjeva: »Mati Zefa«. 21.20 Orkester proti orkestru. 21.45 Slovenski solisti. Čelist Edi Majaron, pri klavirju Jarc. Martinu: Sonata št. 3. 22.05 Zabavna glasba.

♦ TOREK, 23. novembra, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Slovenski motivi. 7.30 Jutranja glasba. 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 11.50 Saksofonist Sax. 12.10 Bednarik: »Pratika«. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Plošče za vas - Novice iz sveta lahke glasbe. 18.15 Umetnost. 18.30 Komorni koncert. Duo iz Amsterdama. 18.50 Veliki mojstri jazza. 19.10 Pesniški svet Srečka Kosovega. »Nova poetika Kosovelovih Integralov«, prip. M. Kravos. 19.20 Otroci pojò. 19.30 Nekoč je bilo... 19.45 Ameriške ljudske pesmi. 20.00 Šport. 20.35 Mozart: »Čosi fant«, opera.

♦ SREDA, 24. novembra, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Slovenski motivi. 7.30 Jutranja glasba. 11.40 Radio za šole (za I. stopnjo osnovnih šol). 12.10 Brali smo za vas. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Ansambli na Radiu Trst - Slovenščina za Slovence - Kako in zakaj. 18.15 Umetnost. 18.30 Radio za šole (za I. stopnjo osnovnih šol). 18.50 Eichendorff Quintett. 19.10 Higiena in zdravje. 19.20 Glasbeni vrtljak. 19.40 Zbor »Jacobus Gallus« iz Trsta vodi Vrabec. 20.00 port. 20.35 Simf. koncert. V odmoru (21.20) Za vašo knjižno polico. 22.05 Zabavna glasba.

♦ ČETRTEK, 25. novembra, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Slovenski motivi. 7.30 Jutranja glasba. 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 11.50 Klavirski duo: Ferrante Teicher. 12.10 Kulturni odmevi - dejstva in ljudje v deželi. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Trio, vodi Kjuder. 17.20 Za mlade poslušavce: Disc-time - Slovartek sodobne znanosti - Ne vse, toda o vsem. 18.15. 18.30 »Gor in dol po sred' vasi«, pripravlja Živa Gruden. 18.45 Glasbena beležnica. 19.10 Pisani balončki. 19.30 Vam ugaja jazz? 19.45 Ženski zbor iz Gyora. 20.00 Šport. 20.35 F. S. Finžgar: »Razvalina življenja«. Drama. RO, režira Peterlin. 21.55 Skladbe davnih dob. 22.05 Zabavna glasba.

♦ PETEK, 26. novembra, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Slovenski motivi. 7.30 Jutranja glasba. 11.40 Radio za šole (za II. stopnjo osnovnih šol). 12.10 Pomenek s poslušavkami. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Govorimo o glasbi. 18.15 Umetnost. 18.30 Radio za šole (za II. stopnjo osnovnih šol). 18.50 Sodobni ital. skladatelji. 19.10 Slovenski naradni dokumenti: »Jezikovni paberki iz Knjig oklicev Antona Cuffola«. 19.20 Novosti v naši diskoteki. 19.40 Oktet »Planika« iz Gorice vodi Valentinčič. 20.00 Šport. 20.35 Gospodarstvo in delo. 20.50 Koncert operne glasbe. 21.50 Folklorni ples. 22.05 Zabavna glasba.

♦ SOBOTA, 27. novembra, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Slovenski motivi. 7.30 Jutranja glasba. 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 11.50 Veseli motivi. 12.10 Prilaganje v živalskem svetu »Življenje v globinah morja«. 13.30 Glasba po željah. 14.45 Glasba iz vsega sveta. 15.55 Avtoradio - oddaja za avtomobiliste. 16.10 Album operet. 16.50 Jazz. 17.30 Za mlade poslušavce: Disc-time - Lepo pisanje - Jaz vem, in ti? 18.15 Umetnost. 18.30 Koncertisti naše dežele. Sopr. Ondina Ota Klasing, pri klavirju Vodopivec. Samospevi V. Mirka, M. Poliča, R. Simoniti in P. Merkúja. 18.45 Poker orkestror. 19.10 Pod farnim zvonom župne cerkve v Plešičih.

Stane Kavčič o političnem in gospodarskem stanju

(nadaljevanje s 1. strani)

stvar verbalistično propagandne presoje, če ne rečem tudi politične presoje.

Na vprašanje, če je »v tem komaj vzdržnem položaju potrebno sporazumevanje ali pa so potrebni radikalni ukrepi«, je Kavčič odvrnil: »Vprašanje je, kaj razumete pod radikalnimi ukrepi. Mislim, da so potrebne predvsem naslednje stvari: emisijo (denarja) moramo držati v znosnih okvirih. Ker smo država v razvoju, pritegujemo nekaj tujega kapitala v našo cirkulacijo. S tem računamo tudi v naši strateški politiki. Iz tega izhaja zame sklep, da bi morala biti emisija (denarja) nekaj točk nad realno rastjo družbenega proizvoda. Seveda moramo najprej spihati tisto, kar smo doslej preveč natiskali. Ko smo letos razpravljali o monetarni politiki, sem bil za stopnjo deset. Če pa bi hotel biti do kraja ekonomski in ne bi gledal političnih razmerij, bi bilo vse, kar je čez pet, preveč, ker inflacijo prenašamo tudi iz prejšnjih let. Toliko o višini emisije, ki pa bi jo morali razdeliti in prepustiti republikam. Ni pomemben namreč samo obseg emisije, pomembno je, po katerih kanalih jo vbrizgaš, kdo bo z njo razpolagal. Eno je, če jo vbrizgava federacija, drugo, če bodo to delale republike. Mislim, da bo to drugo bolje. Tretji ukrep — sprememba zunanjetrgovinskega režima, in sicer tako, da se bo splašalo izvažati. Pri tem tretjem bomo Slovenci prizadeti. Obstajajo podatki, da imamo med 250 in 300 milijard starih dinarjev deviznega primanjkljaja v letu 1970. V tem primanjkljaju ni odšteta tista vrednost blaga, ki ga naša podjetja uvažajo oziroma predelujejo za vse jugoslovansko tržišče. Toda kljub temu se moramo pripravljati zelo resno, da bomo brez večjih motenj lahko prenesli posledice novega deviznega režima, do katerega mora priti zelo kmalu. Dalje — usmerjanje delitve osebnih dohodkov. In zadnji ukrep: (govorim zelo globalno) dolgove je treba plačevati, tako zunanje kot notranje.

Predsednik Kavčič je potem zatrdil, da ne pride v poštev, da bi dolgove za tiste, ki so dolžni, plačala federacija z emisijo denarja. »Iz te moke ne bo kruha«, je rekel in naglasil, da Slovenija tudi ne bo pristala na kako novo koncentracijo sredstev na ravni federacije oziroma na novo nepro-računsko bilanco federacije, čeprav »take želje so«.

Kavčič je tudi dejal, da je seveda za konvertibilnost dinarja. »Mislim, da bi to lahko dosegli v sorazmerno kratkem času.

Glede sedanjega političnega položaja v Sloveniji pa je Kavčič izjavil:

»Ne sodim med tiste, ki vse samo grajajo ali pa hvalijo. Nisem niti samo malodušen, niti samo navdušen. Trudim se, da bi bil čimbolj realen. Če ob takem hotenju opazujem političen položaj v temle trenutku, mi najprej udari v oči njegovo protislovje. Z ustavnimi spremembami in z vsem tistim, kar še pride, se vračamo nazaj k nekim temeljnim izvorom Osvobodilne fronte in II. zasedanja AVNOJ. Z vsem tem dobiva naša nacionalna in socialna revolucija in bodočnost nove vidike in možnosti. Nekaj, kar je bilo ob nekih trenutkih grozečega na jugoslovanskem nebu, se je sedaj razjasnilo in razbistrilo. To so zgodovinske stvari, in sicer pozitivne. Včasih pa se obnašamo, kot da to ni nič in da je vse drugo važnejše od tega. In če smo še tako zaskebrljeni zaradi cen, inflacije, deficita in nelikvidnosti — in prav je, da smo zaskebrljeni —, vendar ne moremo in ne smemo mimo tega, da imamo danes bolj sposobno, bolj produktivno, kadrovske in tehnično bolj opremljeno gospodarstvo, kot pa smo ga imeli pred tremi, petimi ali desetimi leti. In vendar se nam v temle trenutku vztrajno ponuja neka vsesplošna črna podoba. Nekaterim je videti, da

smo brez moči in da je vse brezizhodno. Protislovje je očitno. Kje so vzroki za to? Ta politična zaskebrljenost, kriza zaupanja se pojavlja kot neposredna posledica gospodarskih gibanj oziroma trenutnega gospodarskega položaja. Po mojem mnenju je celo bolj razsežna in lahko nevarnejša, kot bi zanj našli opravičilo v ekonomskih gibanjih. Torej, ne glede na to moramo politično z njo računati in se ne igrati z ognjem. Moramo storiti vse, da bi prostor za nastajanje takega političnega ozračja in političnega protislovja čimbolj zožili, če ga že ne moremo popolnoma odpraviti. Druga značilnost političnega življenja je, da postaja vsak dan bolj odprto, demokratično in da je neogibna pot v nadaljnjem poglobljanju socialistične demokracije. Vsako zaostajanje — poudarjam, da gre za socialistično demokracijo — ali celo vračanje nazaj bi po mojem mnenju ogrozilo razvoj in slej ali prej pripeljalo v hude konflikte in krize. Zato to sploh ne pride v poštev.

ŽENA POŠASTI IZ MARSALIE

Kot smo v našem listu pravilno napovedovali, je bil končno odkrit morilec treh deklic v Marsali v najožjem sorodstvu — to je 30-letni Michele Vinci, stric umorjene Antonelle, mož sestre Antonelline mame. Pošast je zdaj za jetniškimi zidovi in upati je, da se ne bo znašla nikoli več na svobodi, pa naj ga je gnala v grozno hudodelstvo zgolj hudobija ali blaznost.

Toda človek si ne more kaj, da bi ne mislil na njegovo mlado ženo, komaj 26-letno Anno Impicichè, ki ni ničesar kriva! Ali naj ostane vse življenje »zakonska žena« pošasti, zvezana s hudodelcem, ki ga noče iz gnusa zagovarjati niti noben advokat? Naj bo ona četrta žrtev pošasti, kot se je izjavil državni pravnik?

Tu postane problem ločitve zakona v Italiji posebno aktualen in v vsej očitnosti se pokaže nazadnjaštvo pobude, ki hoče z referendumom preprečiti izvajanje Fortunovega zakona o razporoki, ki je že tako samo nasilen, slab kompromis. Nasprotniki razporoke (ki je v takih primerih, kot je primer Anne Impicichè edina rešitev) se sklicujejo na abstraktna moralna načela, ki se ne dajo opravičiti niti s krščanskim naukom niti pravno, ampak so odraz srčne hladnosti, če ne naravnost nečloveškosti, ki zapostavlja človeka mrtvi črki. Čudimo se, da Vatikan podpira to brezsrdnost in nerazumnost ter daje cerkveno oporo pobudi, ki je čista demagogija in apelira na najbolj nazadnjaške plasti prebivalstva, poleg tega pa lahko povzroči italijanski demokraciji velikansko, celo usodno škodo.

★

Ministrski predsednik Colombo je objavil v tedniku »Epoca« intervju o odstopu vlade po izvolitvi novega predsednika republike, kot zahteva ustava. Sledila bo vladna kriza, ki bo padla v mesec januar. »Ni dvoma, da bo potrebno poživiti sredinsko levico, a potrebna bo največja strnjnost, to je enotnost namenov in hitro uveljavljenje odločitve«, je rekel Colombo.

Glavni odbor Splošne italijanske zveze za trgovino in turizem je na seji v Rimu pozval trgovce, naj ne dvigajo cen za božične in novoletne praznike.

Izdajatelj: Engelbert Besednjak nasl. ♦ Reg. na sodišču v Trstu dne 20.4.1954, št. 157 ♦ Odgovorni urednik: Drago Legiša ♦ Tiska tiskarna Graphart, Trst - ulica Crispi 54 - tel. 77-21-51

POSKUS OBLIKOVANJA DESNIČARSKEGA BLOKA Z NACIONALISTIČNIMI GESLI

(Nadaljevanje s 1. strani)

ških kapitalističnih krogov; nadškof Santin naj bi služil pri tem predvsem za vabo italijanskim katoličanom. Morda se sam niti ne zaveda vloge, ki so mu jo namenili. Ne preveč prikriti namen vse te gonje za Cono B je torej skovati novo politično zavezništvo vse italijanske desnice, zdaj ko čuti zaradi krize sredinske levice v zraku možnost, da se priključe na vlado. Novofašisti sami so še vedno prešibki za to in preveč zasovraženi pri italijanskem ljudstvu, toda skupaj z »demokratičnimi« liberalci in s »patriotičnimi« krščanskimi demokrati Greggijevega kova je stvar drugačna. Vsi skupaj bi lahko ustvarili močan desničarski blok, okrepljen z ostanki monarhistov in z razočaranci vseh vrst. Treba pa je najprej razvneti nacionalistične strasti in v ta namen je treba iznajti sovražnika. Ta sovražnik naj bi bili Slovenci in njihova matična država, ki je »zlobno zasedla cono B in je noče vrniti«.

Ni nam treba šele zatrjevati, da te desničarske jerihonske trombe nikdar ne bodo omajale odločenosti jugoslovanskih narodov, da se ne odpovedo niti koščku svoje zemlje. Pač pa obstaja nevarnost, da se znajdemo Slovenci v Italiji izpostavljeni novemu valu sovražstva in pa da se dejansko izoblikuje v italijanskem notranjepolitičnem življenju nova desnica, kot reakcija na levi ekstremizem, ki bi mogla še bolj oslabiliti demokratično sredinsko levico in pahniti državo v zmedo ter politične pustolovščine, ki bi lahko pomenile smrt za italijansko demokracijo. Hkrati bi se moglo zgoditi, da bi prišlo do poslabšanja odnosov med Italijo in Jugoslavijo, s čimer bi naredila italijanska desnica zelo slabo uslugo ne le italijanskemu narodu, ampak tudi vsej zahodni Evropi in Atlantski zvezi, zlasti pa prebivalstvu naše dežele. Če pa je to ravno njen namen, se razodeva v njem vsa moralna podlost in politična nesposobnost teh ljudi.

Atomske mine na Krasu?

Glede na to, da je obrambni minister Tanassi julija odgovoril na neko vprašanje v parlamentu, da »načrtovalna jedrska skupina Severnoatlantske zveze, katere članica je Italija, preučuje možnost, da bi uporabili atomske mine za zaščito področja atlantskega zavezništva«, in to »samo, da bi postavili ovire na poti kakšnega možnega invazorja«, da pa »bi bilo to vedno podrejeno dovoljenju državne politične oblasti«, se da iz tega sklepati, da bodo atomske mine postavljene tudi ob vzhodni italijanski meji, torej tudi na Krasu. »Atomska minska črta« bi šla torej preko slovenskega etničnega ozemlja, glede na to, da sega slovensko etnično ozemlje skoro povsod preko meje v Italijo, od Tržaškega do Rezijske in Kanalske doline. Lahko si je predstavljati, kaj bi se zgodilo, če bi res navalil z vzhoda kak sovražnik na Italijo. Vžigale bi se atomske mine in atomske eksplozije bi trgale in okuževale slovensko etnično ozemlje ter ubijale slovensko civilno prebivalstvo. Lahko si mislimo, da bodo nastavili atomske mine čim bližje meji, da bo tembolj prizaneseno ozemlju in prebivalstvu področja Atlantske zveze.

Slovensko prebivalstvo vzdolž meje odločno zavrača vsako tako namero atomske obrambe, katere zamisel dokazuje veliko brezobzirnost njenih »načrtovavcev«. Usoda civilnih prebivalcev jih očitno nič ne briga. Mislijo le na zaščito umikanja atlantskih čet. Takšna zamisel, ki je ni mogoče označiti drugače kot hudodelniško, dokazuje, da mislijo zvrniti glavno breme vojskovanja na hrbet civilnega prebivalstva, kar je prav slabo spričevalo za sposobnost in hrabrost atlantskih vojsk — če bi jih sodili po tem.

Skupina deželni svetovavcev stranke PSIUP — Bettoli, De Cecco in Rizzi — je predložila te dni deželnemu svetu resolucijo, v kateri zahteva, naj predsednik deželnega odbora zahteva sejo ministrskega sveta, na kateri naj bo tudi on navzoč, da dobi uradna in npodrobna obvestila o odločitvah glede te

resne zadeve in o namenih italijanske vlade o tem. Deželni svet naj se izjavi proti nameščenju takih min in naj obveže deželni svet, da posreduje pri državni vladi, da prepreči tako katastrofalno možnost v naši deželi, ki je že takò hudo prizadeta zaradi vojaških naprav in infrastruktur ter velikih vojaških služnosti.

Nedvomno se bodo tej pobudi pridružile tudi razne druge skupine v deželnem svetu.

Promet med spodnjim Krasom, Mirnom in novo Gorico je že nekaj časa preusmerjen preko Volčje drage, mnogi pa si pomagajo tako, da v Šempetru ali Novo Gorico gredo po italijanskem ozemlju. Iz Šempetra namreč polagajo skozi Vrtojbo nove vodovodne cevi, ki se bodo blizu Bilj združile s hubeljskim vodovodom, od tam pa jih bodo napeljali proti Mirnu.

Prejšnji teden so neznanci spet onečastili grobišče protifašističnih bojnikov na pokopališču v Žrelcu pri Celovcu. To se je zgodilo letos že drugič; prvič je prišlo do skrunitve že junija letos, kmalu za tem, ko so spomenik petim partizanom v tem kraju obnovili.

V Jugoslaviji je vzbudil velik odmev intervju z inž. Miranom Mejakom, objavljen v ljubljanskem »Delu«, v katerem je kritiziral delo zvezne vlade, ki jo je zapustil, ker se ne strinja z njeno gospodarsko politiko.

Krščansko kulturna zveza iz Celovca je pred nedavnim organizirala v Tinjah tečaj za kulturno-prosvetne delavce-amaterje, ki delujejo v slovenskih prosvetnih društvih. Tečaja se je udeležilo veliko število mladih ljudi, predavali pa so dr. Erik Prunč, selški kaplan Ivan Matko ter predsednik krščanske kulturne zveze župnik Lovro Kaselj.

V torek so odkrili osem kilometrov pred livornsko obalo, v globini 48 metrov, letalo »Herkules«, ki je padlo teden dni prej v morje s 46 italijanskimi padalci in 8 angleškimi letalci. Z dviganjem so že začeli.

POTOVANJE PO SKANDINAVIJI

VIATICUS

LV.

Na Švedskem je mnogo ateistov, sodeč po njihovem odnosu do religije, toda Šved ni ateist iz prepričanja ali iz ideološkega fanatizma, niti iz materializma, ker je v bistvu idealist, ampak iz snobizma. Zdi se mu, da k njegovi življenjski ravni, izobrazbi in socialni varnosti ne spada več vera v Boga, kakor se mnogi kmečki ali delavski fantje in dekleta, ki pridejo do višje izobrazbe in vse vključijo v meščansko okolje, sramujejo svojih staršev. Prehod iz revščine v blaginjo je bil za švedsko ljudstvo prehiter, da bi ga bili mogli vsi sproti prebaviti, in prav zato, da bi otrsli s sebe preostale občutke provincialnosti in nekdanje socialne zaostalosti, si daje toliko Švedov videz »svetovljanov« in svobodomislecev. Pa tudi »seksualna revolucija« se je porodila iz istih občutkov. V resnici so Švedje in Švedinje v ljubezenskih zadevah prav takšni kot vsi drugi Evropejci, morda celo še bolj zadržani od mnogih drugih; toda ker spada k pojmu »svobodomiselstva« tudi pojem seksualnega svobodnjaštva, so začeli igrati mladi Švedje in Švedinje tudi to vlogo. Toda to je bolj poza

kot kaj drugega. Dejansko je videti na Švedskem v prodaji manj pornografskih publikacij kot kjerkoli drugje, vsekakor mnogo manj kot v Italiji ali celo v Trstu in na cestah se opazi manj poljubljajočih se parov kot v Srednji Evropi.

Ker spada k pojmu »svetovljanstva« tudi antirasizem, in ker je Šved, kot rečeno, po svoji naravi idealist, gre tudi v tem pogledu dalje od drugih; tudi v tem nekoliko pozira. Tako me je npr. v začetku začudilo, ko sem opazil na cestah švedskih mest in pravzaprav že na ladji-brod, s katero smo se peljali iz Danske na Švedsko, mlade švedske matere ali pare s črnimi otroki ali z otroki mongolske ali malajske rase. V prvem hipu sem mislil, da gre pač za plod kake »medrasne« ljubezni, toda pozneje sem zvedel, da gre za posvojene otroke. Mnogi mladi švedski pari posvojijo kakega otroka iz Južne Koreje ali kakega zamorčaka. Pri tem igrata nedvomno veliko vlogo dobrosrčnost in idealizem, verjetno pa tudi podzavestna želja, da bi dokazali svoje svetovljanstvo, kajti otrok brez staršev, ki bi jih bilo mogoče posvojiti, je zelo veliko tudi v Ev-

ropi, zlasti v Nemčiji in v drugih državah, ki mejijo na Švedsko ali pa niso daleč oddaljene od nje, pa vendar mladim švedskim parom ne pride na misel, da bi jih posvojili. To bi premalo padlo v oči, ker tisti otroci so beli in bi ne mogli nihče na prvi pogled spoznati, za kaj gre. Šved pa hoče podzavestno pozirati tudi v tem. Hoče biti dober in idealist, a tudi hoče, da se to opazi in da se ga za to pohvali.

Vse to vodi v konformizem in res so Švedje veliki konformisti. Kot sem že omenil, se vne-majo za pravičnost in za pravično poravnavo konfliktov v svetu, toda vedno le oddaljenih konfliktov. Skrbno se pazijo, da se politično ali drugače ne zapletejo v kake spore s tem, da bi se zavzeli za kake zatirane evropske narode ali manjšine. To je namreč preblizu in tu bi se morali konkretno odločiti, kdo ima prav in kdo ne, ter pomagati zatiranemu, kar bi jim prineslo zapletljaj in sitnosti. Zato zelo težko prodre v švedski tisk in še bolj v švedsko zavest kakršnokoli obvestilo o krivicah nad evropskimi manjšinami. V tem pogledu Švedje najrajši potegnejo z vladami. Vnemajo pa se za rasno in socialno enakopravnost v Združenih državah, Južni Afriki, v Grčiji in sploh povsod, če je tista dežela zadosti daleč in se lahko odločajo zato samo po abstraktnih načelih. (dalje)

S Tržaškega

»Bratovščina sinjega galeba« v Devinu

V soboto, 13. t.m., je »Kulturni krožek Devin - Štivan« v župnijski dvorani v Devinu organiziral filmski večer. Predvajali so film »Bratovščina sinjega galeba«, ki je povzet iz istoimenskega romana Toneta Seliškarja. Film so vrteli kar dvakrat v istem dnevu.

Prva predstava je bila predvsem za otroke, ki so z velikim zanimanjem prisostvovali temu izredno zabavnemu in modernemu filmu. Seveda jih je film zanimal predvsem zato, ker so ga že prej vrteli po slovenski, pozneje pa tudi po italijanski televiziji. Mlade gledavce je pozdravil Leopold Mervic, ki jim je na kratko povedal vsebino tega filma in seveda tudi nekaj o pisatelju.

Omeniti moramo, da niso gledali predstave samo devinski otroci, ampak tudi precejšnje število otrok iz okoliških vasi. K temu je gotovo pripomogla dobra reklama, za katero se moramo zahvaliti predvsem podjetnemu organizatorju Lucijanu Kocmanu.

Tudi odrasle se ta film zelo zanimal, saj je bila zvečer dvorana skoraj polna. Damijs-

na Mervic je navzoče na kratko pozdravila in povedala, da bo zadnji del filma predvajan v soboto, 20. t. m. Vsi upamo, da se bo tudi takrat udeležilo predstave veliko število ljudi. Tako bomo lahko res rekli, da se tudi Devin, ki je s Štivanom zadnja slovenska vas na Tržaškem, končno le začel prebujati. Za to pa gre zahvala zlasti »K. k. Š. D. Devin - Štivan«, ki resno opravlja svoje delo.

A. L.

Večer poezije jugoslovanskih narodov

Literature jugoslovanskih narodov si šele zadnje čase utirajo pot v svet in v zavest evropskega človeka; to si zaradi svoje kvalitete in svojstvenih ustvarjalnih potez povsem zaslužijo, saj bogatijo našo kulturo s pomembno dimenzijo.

Slovenska prosvetna zveza je s to mislijo povabila v Trst in Gorico skupino vidnejših osebnosti v sodobni jugoslovanski poeziji, med njimi bosta tudi predstavnika madžarske in albanske narodnostne skupnosti. Večina pesmi nastopajočih avtorjev je bila prevedena prav za to priložnost, kar bo gotovo omogočilo tesnejši stik med našimi ljudmi in ustvarjalci.

Menimo, da je »Večer jugoslovanske poezije« pomemben kulturni dogodek, ki dopolnjuje naše skromno poznavanje najbližjih sosedov, obenem pa bo ta večer tudi manifestacija povezanosti kulturnega območja, katerega najzapravnejši del smo tudi mi.

Na večeru bodo nastopili naslednji vidnejši ustvarjalci poezije jugoslovanskih narodov: Matej Bor, Peter Levec, Slavko Mihalič, Izet Sarajlić, Rajko Nogo, Karoly Acs, Stevan Raičković, Rahman Dedaj, Ljubisav Miličević, Sretan Perović, Bogomil Djuzel in Atanas Vangelov.

Pesniki iz Jugoslavije bodo nastopili v Gorici v sredo 24. t. m., ob 20.30 v dvorani Pokrajinskega sveta - Korzo Italija 55, v Trstu pa v četrtek, 25. t.m., ob 20.30 v Kulturnem domu. Vstop je prost.

SEJA V NABREŽINI

V torek, 16. t. m., se je začelo jesensko zasedanje devinsko-nabrežinskega občinskega sveta. Seja je bila skoraj v celoti posvečena poročilu, ki ga je podal župan Drago Legiša. Ta je obširno govoril o socialnih in gospodarskih problemih v občini in nakazal smernice bodočega delovanja občinske uprave. O njegovih izvajanjih bomo obširneje poročali v prihodnjih številkah.

OBVESTILO

»Kulturni krožek Š. D. Devin - Štivan« vabi na ogled nadaljevanja in zaključka slovenskega barvnega filma »Bratovščina sinjega galeba« v soboto, 20. t. m. v župnijski dvorani. Popoldanska predstava ob 16. uri je namenjena otrokom, večerna ob 20. uri pa odraslim. Vstop je prost.

Uspešen nastop staršev v obrambo svetoivanske osnovne šole

Na roditeljskem sestanku in zborovanju Združenja staršev otrok svetoivanske osnovne šole, ki je bilo 10. novembra 1971 v šolskih prostorih, so prisotni z ogorčenjem vzeli na znanje sklep o dodelitvi učilnice na slovenski šoli učencem šole »A. Grego«.

Po prizadeti razpravi so starši soglasno ugotovili, da bi izguba učilnice bistveno okrnila reden potek pouka in onemogočila uspešno pedagoško delo iz naslednjih razlogov: 1. učilnica je integralni del šole; 2. iz šolskega sistema, ki skuša upoštevati kabinetni pouk kot napredno metodo poučevanja, jemljejo oblasti edino učilnico, ki služi za: pevsko sobo, predvajanje poučnih filmov, knjižnico, zemljepisne in prirodopisne zbirke, govorilnico in je sedež Združenja staršev, ki ima poleg roditeljskih sestankov tudi redna tedenska pedagoška predavanja na osnovi odloka prosvetnega ministra.

»Prisotni so mnenja — je bilo še rečeno v sprejeti resoluciji — da ta sklep ni primeren za težaven položaj, v katerem je šola A. Grego. Združenje staršev še posebej

izraža svoje ogorčenje, ker ni bilo obveščeno o zadevi in je bilo postavljeno pred izvršeno dejstvo, ne da bi oblasti pri tem upoštevale demokratična načela, pa tudi ne odredb in priporočil prosvetnega ministrstva o sodelovanju med starši in šolo.«

Združenje staršev je zato soglasno sklenilo preprečiti, da se izvrši krivični sklep oblasti, in da bo dne 11. novembra 1971 zasedlo učilnico. Istočasno je poverilo odboru Združenja staršev, naj posreduje pri odgovornih oblasteh v duhu te resolucije.

V smislu te resolucije so starši zasedli 11. novembra 1971 razred. Medtem je delegacija Združenja staršev, ki so jo sestavljali dr. Mljač, gospa Kafol in dr. Slokar, posredovala pri pristojnih oblasteh. Delegacija so spremljali tudi drugi predstavniki, predvsem svetoivanske konzulte. Delegacija je dosegla, da so šolske oblasti preklicale krivični odlok. S tem se je vrnilo redno življenje na slovensko osnovno šolo. Združenje je tako potrdilo svojo nepogrešljivo vlogo, ki jo ima v šolskih vprašanjih.

SLOVENSKO GLEDALIŠČE V TRSTU
Kulturni dom

Jovan Sterija Popović

SKOPUH ALI KIR JANJA

komedija v treh dejanjih

PRVIČ V SLOVENŠČINI

Prevod: VASJA PREDAN in BORUT TREKMAN

Kostumi: RUŽICA NENADOVIČ-SOKOLIČ

Scena: DORIAN SOKOLIČ

Režija: VLADIMIR VUKMIROVIČ

V soboto, 20. t.m. ob 20.30

v nedeljo, 21. t. m. ob 18. uri

(Abonma Red F. - okoliški)

LJUDSKO ŠTETJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

odredil, da je treba smatrati za polno veljavne tudi popisnice v slovenskem jeziku. Tržaški župan je namreč povsem osvojil stališče, ki so ga slovenski župani okoliških občin bili zavzeli od samega začetka ljudskega štetja. Dne 13. t. m. je namreč glavni tajnik tržaške trgovinske zbornice in ravnatelj pokrajinske urada za ljudsko štetje, dr. Steinbach poslal vsem županom na Tržaškem pismo, ki po svoji vsebini in po tonu močno diši po okrožnicah takega »federala« nekdanjih časov. Pismo v bistvu trdi, da so veljavne le popisnice v italijanskem jeziku, in se konča z grožnjo ovadbe županov na sodišče, če bodo sprejemali in smatrali za veljavne tudi popisnice v slovenščini. Samo po sebi se razume, da so vsi župani ta avtoritarni poseg odločno zavrnil in sklenili ravnati tako, kot jim velevala pamet in načelno spoštovanje pravic vsakogar in vseh.

V tem posegu vidimo samo anahronistični ostanek prakse tiste birokracije, ki se nikakor noče prilagoditi novim časom in novim, bolj demokratičnim metodam, s čimer pa se zavestno ali nezavestno znajde na isti liniji z reakcionarno in šovinistično desnico. To vzdušje pa nikakor ni v prid pravičnemu in objektivnemu poteku in izidu ljudskega štetja v naših krajih.

DRUŠTVO SLOVENSKIH IZOBRAŽENCEV

bo imelo v ponedeljek, 22. novembra ob 20. uri svoj četrti večer v tej sezoni. Na vrsti je poglobitev razprav iz Drage 1971. Dr. Drago Štoka bo najprej nanizal svoje trditve iz referata o Perspektivah slovenske narodne skupnosti v zamejstvu, debata pa naj bi razširila in poglobila predavateljeva razmišljanja.

SLOVENSKO GLEDALIŠČE V TRSTU

Jaka Štoka

TRIJE TIČKI

burka v dveh dejanjih

Scena: DEMETRIJ CEJ

Pesem: MIROSLAV KOŠUTA

Kostumi: MARIJA VIDAHOVA

Godbo vodi: SVETKO GRGIČ

Režija: ADRIJAN RUSTJA

V četrtek, 18. t.m. ob 20.30 v Prosvetni dvorani

»I. Gruden« v NABREŽINI

v nedeljo, 21. t. m. ob 17. uri v kino dvorani v BAZOVICI

ZA OKREPITEV MALOOBMEJNEGA PROMETA

S podpisom zapisnika se je v sredo, 17. t.m., zaključilo v Kopru 17. zasedanje mešana odbora za izvajanje videmskega sporazuma o maloobmejnem prometu. Na tem zasedanju je odbor razpravljaj o predlogih, da se poveča seznam blaga, ki ga lahko vsak imetnik prepustnice prenese čez mejo brez carine, in da se poveča vsota valute, ki jo lahko ima pri sebi. Odbor je sklenil predlagati pristojnima vladama, naj se ta vsota poveča od sedanjih sedem na 10 tisoč lir; kakšen pa bo nov seznam blaga, še ni znano.

PRISRČNE ČESTITKE

Dne 22. t.m. bo gospa Cilka Bitežnik, vdova po pokojnem znanem primorskem javnem delavcu in našem nepozabnem sodelavcu dr. Jožu Bitežniku, praznovala 80-letnico rojstva. Gospe Bitežnikovi ob tem pomembnem jubileju iskreno čestitamo in ji želimo, da bi užila v življenju še mnogo dobrega.

♦ ♦ ♦

Zaradi sabotaže neznancev, ki so pokvarili transformator, je moral prenehati z delom eden od oddelkov metalurškega podjetja »Trepča«, pri Kosovski Mitrovici, na Kosovem, kot poroča agencija »Ansa«.

Izšli sta že dve številki mladinskega mesečnika »Pastirček« za leto 1971-72. Letos prinaša mesečnik celoletno pravljico mladinsko povest Franca Jeza »Pustolovščina v gozdu«.

»Mladinska knjiga« je v desetih, lepo opremljenih knjigah, izdala celotno zbrano delo pisatelja Julesa Verna.

Občinska seja v Števerjanu

V sredo, 10. novembra, je imel naš občinski svet svojo redno sejo. Na dnevnem redu je bila razprava in potrditev sklepov ožjega občinskega odbora. Občinski možje so razpravljali tudi o prošnjah za podporo, ki bo služila za razširitev pokopališč v Števerjanu in v Jazbinah.

Obširno so razpravljali tudi o podelitvi podpor števerjanskim dijakom. Dijakom višjih srednjih šol je občinska uprava nakazala po 40 tisoč lir podpore. Vseh teh dijakov z učiteljskega in gimnazijskega - liceja je šestnajst. Dijakom nižjih srednjih šol so nakazali po deset tisoč lir za nakup knjig. Vsi dijaki pa bodo prejeli še posebno nakazilo za kritje vsakdanjih potnih stroškov v Gorico v šole. Na isti seji je bila na sporedu tudi točka za odobritev proračuna za leto 1972.

Razgibano življenje kaže tudi naše športno združenje »Brda« iz Števerjana. V začetku meseca je priredilo tekmovanje v streljanju z zračno puško za moške in ženske. Tekme so bile napovedane v župnijskih dvoranah v Števerjanu in v Doberdolu ter v Katoliškem domu v Gorici.

O izidih bomo še poročali. Bolj važno je pa dejstvo, da je naše športno združenje zbudilo med občani zanimanje za šport, ki ga doslej po naših kmetijskih vaseh niso upoštevali, češ, kje pa ima kmetovalec, ko prihaja truden od dela domov še veselje za športno udejstvovanje. Pokazalo se je, da ni tako.

Prav tako smo nekoč mislili, da se morajo šolski otroci učiti samo pisanja, tenko gor, debelo dol, branja in nekaj poštevanke, vse drugo pa naj pustijo pri miru. Kako je

V nedeljo 14. novembra se je dvakrat polnoma napolnila dvorana Katoliškega doma v Gorici.

Gregorčičevi sorojaki iz Kobarida in okolice so podajali »Gregorčičevo proslavo« na nov in tako prisrčen način, da je vse goste zadovoljila in tudi ganila do srca. Nastopali so mešani zbor, otroški zbor, recitatorji, orkester študentov glasbene akademije iz Ljubljane, vsega skupaj stopetdeset oseb, ki so vzdržali pri popoldanski in večerni predstavi po dve uri skoro nepregibno na odru. Ves spored je vodil in sestavljal kobariški kaplan gospod Avgust Ipavec.

Zbor recitatorjev in zlasti povezava z orkestrom so se razvijali brezhibno, prav tako tudi nastop ljubkih malčkov in recitator v krasnih narodnih nošah. Neutrudni dirigent ter avtor besedne in glasbene življenjske igre v spomin Simona z Vrsnega je tudi moški zbor postavil na izredno višino. Dve uri sporeda ob vedno odprtem odru, brez kulisa, le z delno svetlobno igro, je minilo kot v trenutku. Niti ni motil tu pa tam predolg vrinek tujih glasbenih vložkov v sicer izredno dobro povezavo pesnikovih napisanih in uglasbenih besed, ki so segle res do srca vseh, saj so se vsi nastopajoči domačini idealno potrudili, da je spomin na goriškega slavčka vzplamtel in zaživel.

bilo tako naziranje napačno, vidimo letos, ko otroci števerjanske osnovne šole pišejo, urejujejo in izdajajo svoj listič »Mavrico«. Prva številka tega osnovnošolskega glasila je že izšla. Mladi časnikarji in listova upraviteljica obljublajo, da bo »Mavrica« sijala vsak mesec od Števerjana do Gorice.

Za zdaj pa moramo samo čestitati vsem šolarjem, šolarkam in požrtvovalnemu učitelstvu.

♦ ♦ ♦

Izšla je dvojna številka MLADIKE in sicer za oktober in november. Obseg te številke je obsežnejši in je velik del posvečen pokojnemu mons. Jakobu Ukmarju. O vsebini bomo še poročali.

Iz Goriške

Gregorčičeva proslava

ŠOLNIŠKI ZBOR

Sindikat goriških šolnikov je imel prejšnji teden svoj letni občni zbor. Zbor je bil nujno potreben, ker ni mogel sindikat že več časa redno delovati zaradi odstopa nekaterih odbornikov. Zato je občni zbor sklical predsednik nadzornega odbora.

Razprava o prejšnji delovni dobi sindikata je bila precej živahna. Po delni razrešnici so navzoči izvolili trinajst članov, ki bodo sestavili izvršni, nadzorni in razsodniški odbor.

Izglasovana je bila resolucija, ki obžaluje, da je prišlo tudi do negativnih izidov pri zadnjih habilitacijskih izpitih, ko bi moral biti po petindvajsetih letih urejen status vseh slovenskih profesorjev.

Sindikatu želimo, da bi v novi poslovni dobi uspešno deloval.

★

KULTURNO SREČANJE

Priprave za letošnje srednjeevropsko kulturno srečanje v Gorici so že pri kraju. Trajalo bo od sobote 27. do torka 30. novembra v Attemsovi palači na Kornu.

Uvodno predavanje in strokovno vodstvo razprave bo imel profesor Sedlmayer z dunajske univerze. Osrednje razprave se bodo sukale okoli vprašanja o socialnem ozadju arhitekture v Srednji Evropi in njenem odnosu do kulture.

To šesto srednjeevropsko kulturno srečanje v Gorici bo privabilo precejšnje število strokovnjakov iz različnih držav. Govorili bodo tudi o našem slavnem Plečniku in o arhitektu Fabijaniju, našem rojaku iz Štanjela.

★

ZVEZA SLOV. KATOL. PROSVETE V GORICI
vabi na tradicionalno revijo goriških pevskih zborov

CECILIJANKO 1971

ki bo v nedeljo 21. novembra ob 18. uri v Katol. domu v Gorici.

Nastopili bodo poleg goriških zborov kot gostje tudi posamezni zbori s Tržaškega, iz Ronk, z onstran meje, iz Beneške Slovenije in Kanalske doline.

BCI KB

BANCA DI CREDITO DI TRIESTE

S. P. A.

TRŽAŠKA KREDITNA BANKA

GLAVNICA LIR 600.000.000 - VPLAČANIH LIR 300.000.000

Tekoči računi — hranilne vloge — krožni čeki
varnostne skrinjice — neprekinjena blagajna

Dopisniki po vsej Italiji

MENJALNICA TUJE VALUTE

T R S T - ULICA FABIO FILZI ŠT. 10

TEL. ŠT. 38-101, 38-045

BRZOJAVNI NASLOV: **BANKRED**

IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

Nova številka »ZALIVA«

Vsaka nova številka revije »Zaliv« je pomemben in poživljajoč dogodek za naše tržaško slovensko kulturno življenje in tako tudi najnovejša, 30.-31. Na uvodnem mestu prinaša nadaljevanje zgodovinske razprave *Josipa Merkuja* o tržaškem »okolicijskem bataljonu«. Ne vemo, koliko ljudi bere to razpravo, ki pa bi zaslužila, da bi jo prebralo kar največ naših ljudi, saj bi jim lahko povedala marsikaj zanimivega o tesni povezanosti slovenskega ljudstva iz okolice s tržaškim mestom, za katerega obrambo so morali skrbeti in prav tako za red in mir v njem. Razprava je zanimiva tudi za slovensko vojaško zgodovino, ki jo tako malo poznamo, čeprav je izredno zanimiva in razgibana. Tako na primer še nihče ni napisal zgodovine oddelkov, sestavljenih iz Beneških Slovencev, ki so morali stoletja braniti beneško republiko pred napadi sovražnikov in prav zato so beneško-slovenske doline uživale pravno avtonomijo. Beneška Slovenija je bila tako neke vrste »Vojna granica« beneške republike. Morda bi prav Josip Merku lahko zbral podatke in napisal razpravo tudi o tem? Ni dvoma, da bo zgodovinar, ki se bo tega lotil, odkril marsikaj zanimivega.

Mirjam Gregorič je objavila razmišljanje »K vprašanju slovenske biti ali ne-biti«, v katerem obravnava vprašanje dialoga med marksisti in kristjani na Slovenskem ter njihovega sodelovanja. Zdi se, da se pri tem ni hotela ali ni znala izogniti osnovni napaki, da postavlja marksizem in krščanstvo na isto raven, pozablja, da je oziroma da hoče biti marksizem predvsem politično-družbeni sistem, da mu torej gre za oblast in za uveljavljanje lastnih idej o družbeni ureditvi, medtem ko je krščanstvo duhovno poslanstvo, ki absolutno ni vezano na tak ali drugačen družbeni sistem, saj jih je že mnogo preživelo, ampak zahteva od človeka v vseh sistemih, da je dober, pravičen, usmiljen in da izpolnjuje božje ter moralne zapovedi, neglede na svoje trenutne politične in socialne cilje. »Božje kraljestvo ni od tega sveta«. Toda Mirjam Gregorič bi rada, če jo prav razumemo, da bi marksizem toleriral krščanstvo kot svojega »enakopravnega« partnerja, »ki ob priznanju načela pluralizma, v občestvenem duhu, po njegovi zavezi z združenimi močmi (v plemeniti tekmi)«, solidarno z njim gradi »skupno prihodnost«. To je absolutna iluzija, ki razodeva, da avtorica ni doumela niti narave marksizma niti bistva krščanstva in da predpostavlja pri marksizmu pripravljenost po pluralističnem sodelovanju s takim ideološkim in političnim partnerjem, iz krščanstva pa bi rada naredila nov klerikalizem, doslednejši kot je bil kdajkoli, ki naj bi nadomestil vsakršno drugo politiko in ki naj bi si z marksizmom delil oblast in odgovornost. To so nevarne iluzije, ki pehajo krščanstvo v vlogo politično-socialnega akterja, ne vidijo pa drugih političnih in socialnih sil, ki so dejansko bolj poklicane in dolžne razvijati tak politično-socialni dialog. V tem spisu moramo žal videti odsev novega klerikalizma, ki se skuša razrasti v novo totalitarno ideologijo, ki naj bi priznala za partnerja, vrednega dialoga, samo drugo prav tako univerzalno in totalno ideologijo, s prezirom odri-vajoč »zgodovinske« programe in skupine. S temi tendencami, ki se zadnji čas močno širijo na Slovenskem in tudi tu v zamejstvu, bi se morali obširneje ukvarjati, vendar za to tu ni prostora, zato o tem kdaj drugič.

Marija Kacin je prevedla esej Sergija Salvija »Odrezani jeziki«. V njem obravnava Salvi problem narodnih in etničnih manjšin ter jezikov. Esej, ki je izredno zanimiv in aktualen, se bo nadaljeval in o

njem bomo imeli še priložnost govoriti. Vsekakor lahko vidimo v njem enega temeljnih prispevkov za izoblikovanje nove znanosti o narodih in njihovih usodah v modernem svetu, o njihovem boju za obstanek in o njihovi nasilni asimilaciji tako v zahodnih kot v vzhodnih državah. Tudi o razpravi *Igorja Misleja* »Programski preskus dvostrankarske kvalificirane demokracije v nacionalnem prostoru«, katere nadaljevanje je objavljeno v tej številki, bo mogoče izreči jasnejšo sodbo šele potem, ko bo končana. V njej obravnava teme, ki zahtevajo poglobljeno obravnavanje. *Irena Žerjal - Pučnik* nadaljuje povest »Tragedijica na Grobljah«, ki postaja vedno bolj zanimiva in zadobiva fantastično dimenzijo. Nadaljuje se tudi objava pisma *Alojza Resa* Bevku, ni pa omenjeno, kdo jih objavlja, namreč *Marjan Breclj*. Mislimo, da bi moral biti njihov urednik omenjen v vsaki številki. *Jože Pogacnik* je prispeval daljši literarno-kritični portret *Borisa Pahorja* in *Alojza Rebule*, ki pa zahteva oceno zase. Vsekakor predstavlja enega najbolj brihtnih poskusov prikazati literarni osebnosti obeh glavnih tržaških slovenskih pisateljev, ki tudi oba sodita v sam vrh današnje slovenske literature in esejistike, pa tudi kritične družbene misli. To potrjuje v tej številki revije *Boris Pahor* s svojimi esejističnimi zapiski »Slovenski duh, eksteritorialnost in ljubljanski nevrologi«, v katerih obračunava z »ideologi« renegatstva in Niča, zlasti s Tarasom Kermaunerjem.

Marsikateri bravec »Zaliva« gre najprej brat nadaljevanje spominov *Radoslave Premrla* »Moj brat Janko Vojko«. Tudi to nadaljevanje je napisano enakomerno in napeto kot prejšnja, e prežeto z značilnim ženskim občutjem, kar napravlja njeno pisanje še posebno mikavno. *Tončka Kolerič* pa je prispevala »Tržaško bibliografijo«, v kateri opisuje, kako je ta nastajala. Njen pregled je zanimiv

in poučen, kot prispevek k težkemu poglavju slovenske kulturne zgodovine.

Revija prinaša tudi Ubalda Vrabca »Pozdravni govor — prispevek k občnemu zboru Prosvetne zveze« v Trstu letos junija. V govoru navaja pretresljive številke o propadanju slovenskih pevskih zborov in prosvetnih društev na Tržaškem ter o asimilaciji naših vasi in tržaški okolici, pa tudi o brezčutnosti mnogih naših ljudi za lastne narodne probleme in jezik; pri tem zahtevajo, naj oblasti uvedejo in izvajajo dvojezičnost, npr. dvojezične napise, sami pa jih ne nameščajo niti na lastne hiše. V slovenski občini Repentabor nima npr. niti ena gostilna slovenskega napisa. Končno predlaga Vrabec nekaj konkretnih akcij, da bi narodnostno vzdrabili slovenske ljudi in jih moralno podprli.

»Zaliv« objavlja na koncu še prispevka *Ivana Frangeša*, predsednika Društva pisateljev Jugoslavije in predsednika Društva hrvaških pisateljev, ter *Borisa Pahorja* s srečanja pisateljev PEN-kluba v Portorožu. Pahor je zastavil med drugim v diskusiji vprašanje: »Gre za to, ali naj književnost v današnjem času pomaga pri osvoboditvi človeka s tem, da spet razišče vrednost etničnih bitnosti? Ali bi bila tradicija v tem primeru tudi samo nekaj kliše?« To vprašanje postavljam kot slovenski pisatelj, ki živim v Trstu, kjer prevladuje italijanska kultura. Na dlani je, da moram biti prepričan v človeško veljavo slovenske resnice, če naj ostanem slovenski pisatelj. Isto danes velja za provansalske, katalonske, baskovske, bretonske in druge pisatelje. Sledita še »Odprto pismo Milčetu Škrapu«, spričo žalitve, katere je bil deležen, in izjava številnih, zlasti mladih podpisnikov, z zahtevo, da se popravi krivica, storjena prof. Milku Rennerju.

Revija nas tudi z obžalovanjem obvešča, da bo izgubila sourednico *Danijelo Nedoh*, ki odhaja živeti v Cleveland. Vendar hoče ostati tudi v bodoče povezana z njo.

»Zaliv« je vsebinsko presenetljivo bogata revija. Kdor je ne kupuje in ne bere, se ne more imeti za izobraženega človeka. F. J.

Dve slikarski razstavi

RAZSTAVA VLADIMIRA KLANJŠČKA

V Katoliškem domu v Gorici razstavlja svoja dela slikar *Vladimir Klanjšček*. Razstavil je 18 slik, v katerih je upodobil največ trte, drevesa in peteline. S pričujočo razstavo nam prikazuje Klanjšček povsem zaključeno tematiko in prečiščeno notranjo vsebino. Gre za izmaljeno podobo težko živeče trte na briških sončnih pobočjih. Trta pa mu je prerasla v dognan simbol življenjske odpornosti. Razmerje ali bolje dialog med trto in ozadjem nam daje vtis, da kramljamo s Klanjščkom ob podatkih sicer trdnega, na strmih pobočju razporejenega, pa prav zato čvrstega in neuklonljivega življenja — pravi *Milko Renner* v katalogu.

Vladimir Klanjšček se je prvič oglašil s samostojno razstavo pred dvema letoma v goriški galeriji »Pro loco«. Tam je razstavil precej bogato in raznoliko vsebino svojih takratnih izkušenj. Kmalu nato je razstavil v Novi Gorici, nato v Tržaški knjigarni, v Sežani, pred kratkim pa v Ščedni (Škedenj). To gosto zaporedje razstav je lep dokaz njegove umetniške ustvarjalnosti.

Razstava je bila odprta 14. t.m. in traja do 28. t.m. Slovenski javnosti v Gorici priporočamo, da si jo ogleda in izkoristi priložnost, da si okraši stanovanje z moderno umetnino slovenskega slikarja.

RAZSTAVA DEMETRIJA CEJA V RONKAH

Slikar *Demetrij Cej* je priredil samostojno razstavo v galeriji »Alla Quercia« v Ronkah. Razstava

je bila odprta 7. t.m. in bo trajala do 28. t.m. Na vabilu za razstavo je Cej sam napisal nekaj vrstic, namesto običajne predstavitve po kakem prijatelju ali kritiku. To utemeljuje s tem, da želi pustiti obiskovalcem svoje razstave prostost, da si sami izoblikujejo svoje mnenje, ne pa da jim jo kritik v običajnem katalogu kar nekako vsili.

Demetrij Cej je še mlad, a je priredil že samostojne razstave v Benetkah, Vicenzi, Padovi, Gorici, Vidmu, Trstu, Spilimbergu, Sacilu, Celju, Velenju ter v Ronkah. Vabimo našo javnost, da jo obišče. Tisti, ki želijo okrasiti svoje stanovanje s kakim umetniškim delom, imajo lepo priložnost, da to store s kakim Cejevim delom, namesto da bi se lovili za kakimi največkrat ponarejenimi »stari-mi« ikonami in ukradenimi cerkvenimi svetniškimi kupi, ki ne spadajo v zasebna stanovanja in pomenijo samo vizitko slabega okusa.

UMRLA JE DARINA KONC

Umrla je *Darina Konc*, dolgoletna sodelavka mladinskega lista »Pastirček« in celjske »Nove Mladike«. Pisala je pesmi, zgodbe, povesti, vzgojne članke, opise slovenskih krajev in igrice. Daljši povesti za mladino sta »Otroci v Krpanovi ulici« in »Živel je pastirček«. V mladih letih je stopila v red usmiljenk in tam dokončala višje šole, po vojni pa je bila učiteljica in profesorica. Pokopali so jo v Mošnjah blizu Brezij na Gorenjskem, kjer je živel v pokoju pri svojem bratu.

Sodobno kmetijstvo

Alojz Mavrič iz Slovrenca pri Dobrovem v Brdih obdeluje skupaj z ženo, sinom-naslednikom ter njegovo ženo približno 7 hektarov veliko posestvo, pri čemer odpade na obdelovalno zemljo 5 hektarov, od teh 3 na vinograd, 1 ha na travnik ter 2 ha na sadovnjak (breskve ter hruške). Mavričeva kmetija je vinogradniško - sadjarsko specializirana kmetija. Strojna oprema sestoji iz traktorja znamke Ferguson s priključki, kosilnice ter atomizerja. Mavrič je solastnik traktorja-goseničarja. Letno pridelja okoli 20.000 kg grozdja, 6000 kg breskev, 2000 kg hrušk ter vzredi dve teleti (v hlevu ima 4 glave živine).

Mavrič je začel obnavljati vinograd že leta 1950 in to postopno, tako da ima danes že tri hektare obnovljenega vinograda. V glavnem goji merlot, rebulo ter tokaj, vsakega približno po eno tretjino. Ob dobrih letinah doseže približno 200 stotov grozdja, vendar so sedaj pridelki še nekoliko nizki, ker vse trte še niso v polni rodnosti. Vinogradniško-sadjarska preusmeritev je plod njegovega osebnega spoznanja, da z razdrobljenimi in starimi vinogradi ne bo dosegel višjih pridelkov. Odločil se je za zaokroženo vinogradniško površino in je zato opustil vse poljščine, ki so jih kmetovalci v Brdih obdelovali, odkar pomnijo, in ki so služile v glavnem za lastno uporabo. Živino redi le zaradi gnoja.

Grozdje prodaja zadružni kleti

Že od leta 1957 oddaja ves pridelek grozdja v zadružno klet. Doma ga obdrži le toliko, da ima nekoliko vina za domačo uporabo. Cena grozdja je bila v prvih letih nizka, sedaj pa je zadovoljiva, še posebno letošnja, ko je dobil za kilogram merlota 4 din, za bele sorte pa nad 3 din. Način neposredne oddaje grozdja v klet je po njegovem mnenju dober; tako kmet nima skrbi s predelavo, vinsko posodo, kletarjenjem in prodajo. Tudi takšne kvalitete kmet ne more doseči, kot jo doseže zadružna klet. Briška vina, posebno tista iz zadružne kleti Dobrovo, so znana po vsej Jugoslaviji in izven meja, tako da ni skrbi z odkupom. Prav zato se je odločil za nadaljnjo obnovitev vinogradov. Travnike bo postopno spremenil v vinograd.

Specializacija, vendar ne na vsej črti

Obnovo vinogradov je Mavrič izvršil z lastnimi sredstvi, za kredit bo zaprosil pri zadruzi letos, toda ta bo namenjen gradnji novega hleva. Stari je namreč prava podrtija. Sicer pa ne gradi novega hleva zato, da bi povečal število glav goveda v njem (prostora bo za vsak primer dovolj v novem hlevu).

Nekaj glav živine drži Alojz Mavrič deloma zaradi gnoja ki ga potrebuje v vinogradu, predvsem pa zaradi nezaupanja v čisto specializacijo. Zato ima tudi nasad breskev in hrušk, ki je zanj velikega pomena. Sadje mu navzve dovolj dober izkupiček, ker ga primerno prodaja. Sadje vozi sin na trg na Reko z avtomobilom in prikolico. V sezoni gre sin na Reko tudi vsak dan. Tam prodajajo hruške in breskve prodajalcem. Za breskve so letos dobili povprečno po 5 dinarjev za kilogram. Zadrugi se odkup sadja za sedaj, ko nima primernih skladišč, prevozov in organizirane službe, ne splača.

Kmetovanje v Brdih

Pogled h kmetom onstran meje

PRISPEVKI TUDI ZA ZADRUGE PRIDELOVALCEV

Uradni vestnik z dne 17. avg. letos, števil. 207 objavlja zakon z dne 4.7.1971, števil. 600, ki popravlja člen števil. 9 zakona z dne 27.10.1966, števil. 910 (znan tudi kot II. Zeleni načrt). Sprememba vnaša prispevke tudi za zadruge pridelovalcev in njihove zveze.

Prvi odstavek člena števil. 9 se glasi takole: Podeljujejo se denarni prispevki do največ 50 odst. dopustnih izdatkov za nakup ali izgradnjo struktur ter opreme zadrugam in njihovim zvezam ali skupnostim ter združenjem pridelovalcev, ki zbirajo, hranijo, predelajo ali prodajo poljske ter živinorejske pridelke in njihove stranske pridelke. Dodatno k temu so možne tudi olajšave za odplačevanje posojil za razliko med prispevkom ter skupnimi dopustnimi stroški. Podobne določbe vsebuje tudi deželni zakon števil. 29.

TEDENSKI PREGLED DOMAČEGA ŠPORTA

ODBOJKA - Moška B liga

BOR - LA TORRE 3:1 (16:14, 15:9, 10:15, 15:8)

V soboto so plavi zasluženo premagali ekipo La Torre iz Reggio Emilie, ki je še lansko leto sodila v sam vrh moštev, ki so nastopale v B ligi. Letos pa ta ekipa ni več tako nevarna, čeprav se vsi igralci požrtvovalno trudijo in tako večkrat spravljajo v težave kakovostno boljše tekmece. Na tej tekmi je bilo poglavje zase sodnik, ki je s pomočjo stranskega sodnika dal publiki pravo lekcijo, kako naj se ne sodi. To in poškodba K. Veljaka v drugem nizu je bilo tudi krivo, da so Borovci izgubili set. Tekma ni bila preveč zanimiva, saj so domačini igrali precej pod standardom, ker so se verjetno zavedali, da jim gostje ne morejo do živga. Občasno smo videli lepe akcije plavih v napadu, kjer se je zlasti odlikoval kapetan Sergij Veljak. Ostali pa so se le v kočljivih trenutkih dovolj potrudili, da so strli odpor gostov in tako odnesli nadaljnji dve točki, ki jim dovoljujejo, da se še vedno borijo za osvojitve najvišjega mesta v tem napornem in tudi izenačenem prvenstvu. Ob koncu bi se radi pripomnili, da se nam zdi čudno, da se plava šestanka ne poslužuje uradnega slovenskega pozdrava, ki nam ga je sam občni zbor federacije v Rimu priznal za enakovrednega in to po dolgi in včasih tudi nepotrebnih polemikah!

NAMIZNI TENIS - Moška B liga

ARS VICENZA - SOKOL 4:5

Na nedeljskem gostovanju v Vicenzi bi Nabrežinci kmalu pripravili pravo razočaranje vsem svojim navijačem. Proti solidni, a ne izredni ekipi Ars so po velikih težavah zmagali s tesnim 5:4. Igra naših predstavnikov je bila poprečna, pohvaliti moramo edinole Boleta, ki je v zadnji tekmi, pri stanju 4:4, z mirnimi živci odpravil najboljšega predstavnika Vicenze Russa. Tekmovanje se je pričelo katastrofalno, saj so komaj po štirih tekmah domačini vodili že s 3:1. Najprej je Ukmar gladko klonil Russu, Bole pa je prepustil zmago Rizzi-ju, ki je gotovo za razred slabši od njega. Tudi Košuta, ki je sicer osvojil vse tri razpoložljive točke, ni zadovoljil, saj je prepustil nasprotnikom kar tri nize. To tekmo je treba torej čimprej pozabiti; potrebno pa je, da naši pingpongaši ne podcenjujejo svojih nasprotnikov.

TRŽAŠKI POKAL - Ženske

JULIJA - KRAS 5:4

V drugem kolu tekmovanja za tržaški pokal so morale igralka Krasa kloniti nekoliko bolj izkuše-

GLASBENA MATICA - TRST
V sredo, 24. novembra, ob 20.30 v
Kulturnem domu

**SIMFONIČNI ORKESTER RADIOTELEVI-
ZIJE LJUBLJANA**

Solist: ACI BERTONCELJ - klavir
Dirigent: SAMO HUBAD

S p o r e d :
K. Pahor: Istrijanka, E. Grieg: Klavirski koncert v a-molu, P. I. Čajkovski: V. Simfonia.

Rezervacija in prodaja vstopnic v pisarni Glasbene matice (ul. Ruggero Manna 29 - tel. 29-779) od 10. do 12. ure in od 16. do 18. ure ter eno uro pred koncertom pri blagajni Kulturnega doma.

Mejne prehode na Goriškem je v prejšnjem mesecu prešlo nad 1.359.000 oseb. V Rožni dolini so nasteli približno 887 tisoč potnikov, od tega 676.000 s potnimi listi, mejo pa je prešlo tudi okoli 281.500 osebnih avtomobilov. V primerjavi z lanskim oktobrom je bilo na Goriškem 10.000 prehodov več.

nim tekmovalkam Julie. Dekleta v rdečih dresih so nastopila v postavi: Milič, Kobal in Vesnaver. Miličeva je brez težav osvojila vse tri tekme, Kobalova pa le eno, medtem ko je mlada Vesnaverjeva ostala praznih rok. Naše predstavnice so tekmo izgubile predvsem zaradi neizkušenosti, ki pa si jo bodo pridobile s stalnim uradnim nastopanjem. Igralka Krasa so še zelo mlade in je zato potrebno, da čimveč nastopajo ne glede na izid: boljši rezultati gotovo ne bodo izostali že v bližnji bodočnosti.

Moški

SOKOL - S. MICHELE TRŽIČ 6:4

V prvi tekmi za tržaški pokal so predstavniki Sokola v Trzinu premagali ekipo S. Michele, ki ima v svojih vrstah nekatere požrtvovalne igralce. Postava Sokola je bila povsem nova, saj sta poleg Ukmarja in Fabjana nastopala še Tavčar in Milič. Tavčar se je po treh letih zopet vrnil za zeleno mizo. Kar se je tudi poznalo, saj je izgubil obe tekmi zlasti zaradi pomanjkanja treninga. Milič pa je prvič uradno nastopil in je še kar zadovoljivo opravil svojo nalogo, čeprav je bil poražen. Ukmar in Fabjan sta gladko opravila s svojimi nasprotniki, v igri dvojic pa sta prav tako Fabjan - Milič kot Ukmar - Tavčar gladko odpravila svoje tekmece.

KOŠARKA - Mladinci

BOR - FERROVIARIO 42-35 (14-18)

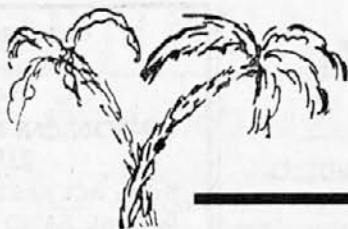
V prvi prvenstveni tekmi so Borovci zmagali, čeprav so zlasti v prvem delu igre kar tekmovali med seboj, kdo bo zapravil več žog. To priča tudi izid prvega polčasa. V drugem delu pa so plavi zaigrali kot prerojeni in pod vodstvom presenetljivega Kapiča, ki je zamenjal Hrvatiča, dohiteli in prehiteli tekmece. Poleg Kapiča moramo še omeniti Martina Kralja, ki je bil z 12 točkami najboljši.

PRVENSTVO POMLAD

SPLÜGEN GORICA - POLET 104-49 (43:25)

Proti izredno močnemu moštvu Splügen iz Gorice so openski predstavniki izredno visoko zgubili. Nihče od nas ni pričakoval zmage naših fantov, upali pa smo na časten poraz. Homogena goriška ekipa, ki ima v svojih vrstah več izrednih košarkarjev, pa je spravila v zadrego Opence, ki so igrali brez trenerja. Igra Poletovcev je tako bila nepovezana in vsak je hotel sam reševati potapljačo se barko.

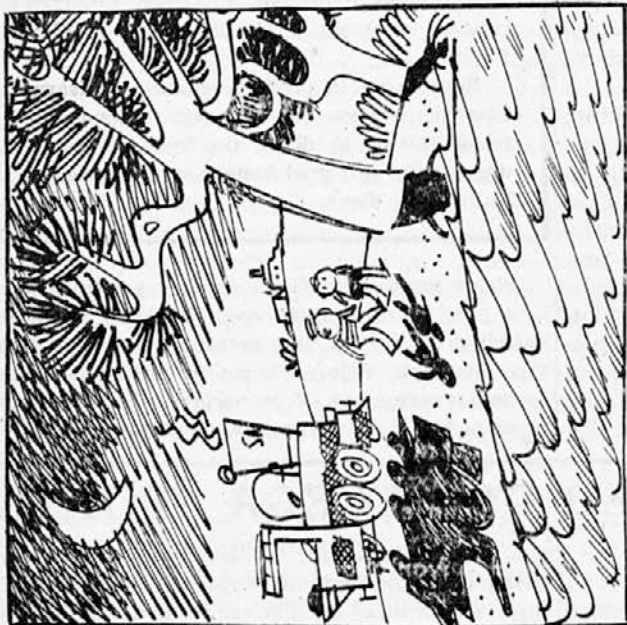
ketna

Piše B. T. riše M. B.

S POLNO PARO 16

na morje

Ustavila sta se daleč na obali, v borovem gozdičku.

Zaklela sta se, da se ne bosta več šla gostince. Pravzapravi! Na morje sta prišla na dopust in ne na delo! Naj se drugi opečejo s bevpapčiči! Zadremala sta v gozdičku, nekoliko potolažena. Murni in valovi so jima zapeli uspavanko.

omiziji. Vse je bežalo, vse je hitelo od tod. Nekateri so našli zatočišče pod mizami...

Tudi našima junakoma ni kazalo drugega, kot izginiti po najkrajši poti, preden se vršič obrne proti njima!

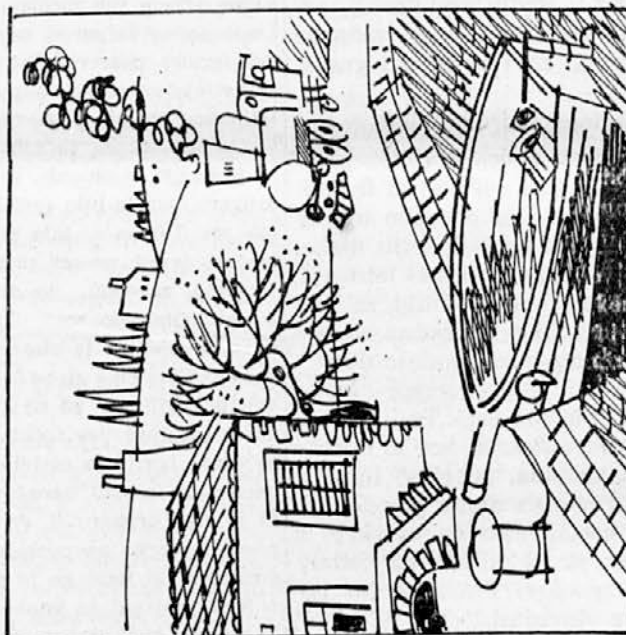
Odpeljala sta se s hitrostjo zvoka, če ne svetlobe!

Ribič je bil star. Prestar, da bi še kdaj veslal po morju.

Bili so hitro zmenjeni. Udarili so v roke in barka je menjala lastnika!

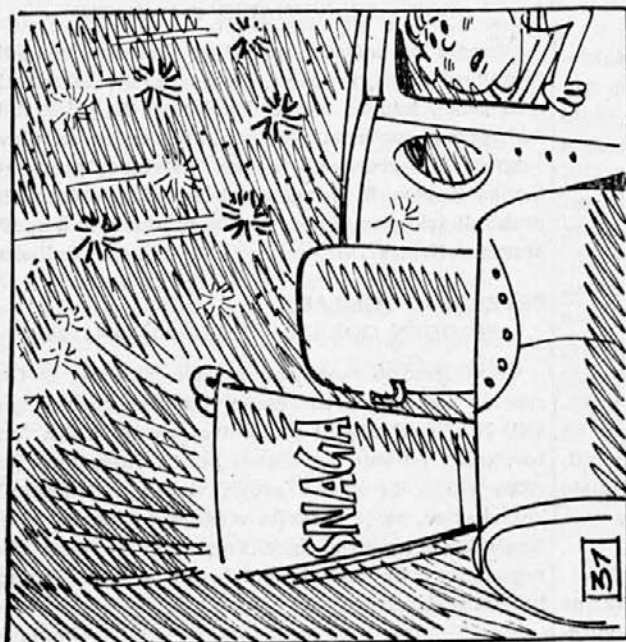
Vse ostalo je bila igračka. Kupila sta dva hleba kruha, pet kott in podvodno opremo. Nato ju je čakalo zadnje delo: vkrcati lokomotivo na ladjo!

Ustavila sta se pri prijazni ribiški koči. Stara barka, zasidrana ob koči, je pritegnila vso njuno pozornost.

»Nekaj denarja še imava,« je začel Tomaž. »Ali ne bi vprašala ribiča, če bi prodal...«

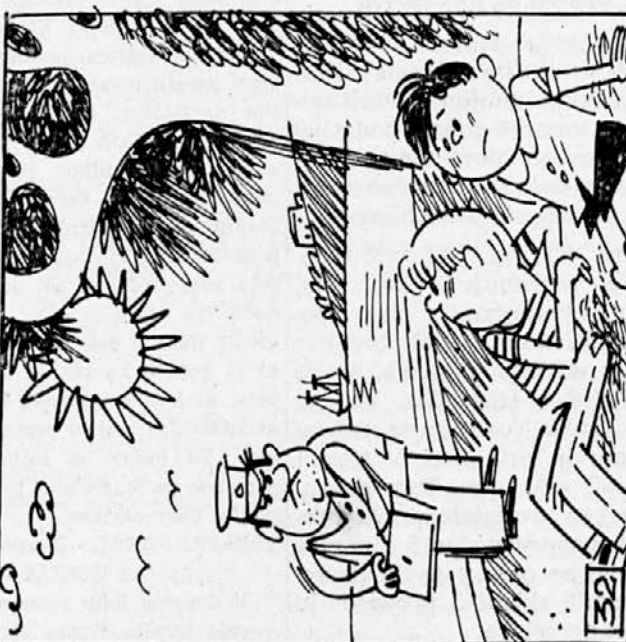
Ni si upal izgovoriti do kraja prelepe misli: Imeti tako barko! Zaplula bi na morje z njo. Poiskala miren kotiček...

31. Kot pa se v turizmu rado zgodi, tako se je zgodilo Blažu. V svojem zanosu je pretiral. Preveč je naložil!

Dimnik je bruhal milijon isker v večerno nebo... Vroče iskre so se z neba kot gost sneg vrtale na teraso, na gola ramena plesalk, na dragocene toalete, na večerne obleke gospodov...

Strahen vršič se je razlezel po plesišču in med

32. Visoko je že stalo sonce, ko ju je prebudil močak s torbo. Privlekel je kup blokov iz torbe in začel naštevati: nočnina sto din., turistična taksa dvesto, parkirna tristo, ležerina...

Izpuzil jima je lep del zaslužka prejšnjega večera!

»Tudi tu ni za naju,« sta spoznala in se takoj spet odpravila na pot.